

PAILiN

A dramatic black and white photograph with selective color. A hand at the top, with visible blood on the fingers, pours a clear liquid from a bottle. Below, another hand holds a bright orange flame. The liquid falls from the bottle into the flame, creating a trail of smoke and fire. The background is dark.

เมื่อ กรรม... ไล่ล่า

กรรมคือเพื่อนที่ดีและซื่อสัตย์
ทั้งกรรมดีและกรรมชั่ว
แม้คุณจะทำมัน
แต่มันจะไม่ยอมทิ้งคุณ....!!

อ.อิทธิเวท

เมื่อ
กรรม...
ไล่ล่า

อ.อิทธิเวช

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อ.อิทธิเวช.

เมื่อกรรม...ไหล่า.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, ๒๕๕๕.

๑๑๒ หน้า.

๑. กรรม. I. ชื่อเรื่อง.

๒๕๕๕.๓๑๒๒

ISBN ๙๗๘-๖๑๖-๑๕-๐๙๐๙-๑

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ

นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ที่ปรึกษากฎหมาย

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการต้นฉบับ

กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

ศิลปกรรม

พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม

จักรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

อนันต์ แยมเกษร น.บ., นศ.ม.

สมบัติ สุทธิจิตร

ลาวัณย์ เฉลิมชัยวัฒน์

อดิวัชร อุโนวิเศษ

สุริรัตน์ เขินหลวง สุพรรณา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันต์วิภา

ศักดิ์ชัย บางมด เครือวัลย์ ศิริพงษ์

ม-ะ-จ-ง

Moo-wan

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

๘๑ ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๐ ๑๙๑๙ โทรสาร ๐ ๒๕๔๐ ๑๘๑๘

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-0907-1

ราคา 109 บาท

“คำนำสำนักพิมพ์”

เพื่อนที่ซื่อสัตย์เพื่อนที่ดี และจะรักคุณตลอดไปไม่เคยจะทอดทิ้งไม่ยอมที่จะทิ้งคุณให้อยู่อย่างเปลี่ยวเหงา คุณไปไหนก็ตามไปทุกที่ทุกแห่งทุกชาติภพจะรักและจะจดจำคุณได้อย่างแม่นยำเพื่อที่กล่าวถึงข้างต้นก็คือ “กรรม” นั่นเอง

ในหน้าที่จะกล่าวต่อไปนี้!!! ทางบรรณาธิการอยากจะขอแนะนำเสนอต่อท่านผู้อ่านให้ได้รับทราบเกี่ยวกับความชั่วๆ ที่ผู้คนทั้งหลายต่างลุ่มหลงกับการกระทำในสิ่งที่ไม่ดี อาจเป็นเพราะด้วยกิเลส ความโลภ ความอยากได้ อยากมีทั้งหลายเลยทำให้เกิดการสร้างกรรมขึ้นมา เมื่อได้ลงมือสร้างกรรมไปแล้วก็ยากที่จะหลุดพ้นหรือหนีไปได้ เพราะกรรมเหมือนเพื่อนที่แสนดี จะรักเจ้าของผู้สร้างมันขึ้นมา

แม้คุณจะทำมันแต่มันจะไม่ยอมทิ้งคุณอย่างแน่นอน

ดังนั้น คุณทั้งหลายควรเลือกกระทำกรรมดีและหนีห่างจากกรรมชั่วให้ไกลๆ ไม่เช่นนั้นอาจเป็นเหมือนดังเหยื่อที่ปรากฏอยู่ในเล่มนี้

"เมื่อกรรม...ได้ล่า"

ปรารถนาดี
บรรณาธิการ

“คำนำ”

หากท่านผู้อ่านเป็นคนช่างคิดช่างสังเกต คนแต่ละคนจะมีชีวิตที่แตกต่างกัน นับตั้งแต่วันแรกเกิดมามองตาโลโลก

บางคนเกิดในโรงพยาบาลที่หรู อยู่ยุคสารสนเทศหลังใหญ่ในตระกูลผู้มั่งคั่ง แวดล้อมไปด้วยบริวารคอยรับใช้เพียบพร้อมไปเสียทุกอย่าง ที่พวกเราชอบเรียกเขาเหล่านี้ว่า

“คาบซ้อนเงินซ้อนทองมาเกิด”

จะเดินทางไปไหนก็มีรถเก๋งราคาแพงคันงามหลายยี่ห้อจอดเรียงรายให้เลือกใช้ได้ตามใจชอบ กินดีอยู่ดี ไม่มีคำว่าลำบาก

แต่คนบางคนเกิดมามีสภาพตรงกันข้าม แตกต่างกันราวกับฟ้ากับดิน คือตอนเกิดก็เกิดในกระต๊อบไม้ไผ่ฝาใบตองตึงหลังคามุงหญ้า มุงจากรถราหรือแม้แต่เกวียนก็ไม่มีให้นั่ง จะเดินทางไปไหนก็เดินด้วยเท้า ย่ำดิน ย่ำโคลน เหี้ยยบนาม และก้อนหินลูกรัง

ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายใดๆ ทั้งสิ้น แย่ยิ่งกว่านั้นก็คือแต่ละวันจะหาข้าวมาใส่ปากกินก็ยังหายากแทบแย เคยได้ยินไหมข้าวสารกระป๋องเดียว (กระป๋องนม) กินกันทั้งบ้าน หากหุงเป็นข้าวสวยกิน

แบ่งใส่จานข้าวคงได้คนละไม่ถึงหยิบมือ นอกจากต้มใส่น้ำเยอะๆ ให้และเป็นวุ้น เท่าที่เล่ามายังดีบางคนต้องเอาน้ำลูบท้องแทนข้าว

ทั้งหมดที่พูดมาล้วนเกิดจากกรรมเป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตให้เป็นไป

ตามวาระของกรรมดี คือกุศลกรรม และกรรมไม่ดี คืออกุศลกรรมตั้งแต่อดีตชาติตามมาชาติใช้

คนไปเกิดในที่ดีแสดงว่า เขาได้สร้างกุศลผลบุญไว้ด้วยทำบุญให้ทานไว้มากมาย พอเกิดมาชาติใหม่อำนาจแห่งกุศลก็หนุนนำให้สบายไปทุกอย่าง

เรียกว่าอยู่ดีกินดีเป็นสวรรค์อีกแดนหนึ่งของคน

คนที่เกิดในกระท่อมดังที่กล่าวไว้ข้างต้นแสดงถึงในอดีตชาติได้ก่อกรรมทำเข็ญทั้งกับคนและสัตว์ไว้มาก ไม่เคยทำบุญสร้างกุศลใดๆ พวกเขาเหล่านี้พอมาเกิดใหม่อำนาจแห่งกรรมไม่ดีนั้นก็แสดงผลให้เห็นทันทีจนตั้งแต่เกิด

คนสมัยนี้บางคนคิดว่า เรื่องเวรเรื่องกรรมเป็นเรื่องเหลวไหล มงายไว้สาระไปโน่นไม่เชื่อว่า เวรกรรมนั้นมีจริงทั้งในชาตินี้และชาติหน้า เขาเชื่อว่าเมื่อตายไปแล้วก็ดับสูญสิ้นสุดเพียงแค่นั้น การเข้าใจเช่นนี้ยังเป็นการเข้าใจที่คลาดเคลื่อนอย่างมาก

จึงใช้ชีวิตอย่างประมาท ไม่คำนึงถึงบาปกรรมที่จะตามมา ยิ่งสมัยนี้ เวรกรรมมันติดจรวด ส่งผลทันตาเห็น ไม่ชักช้ารอไปถึงชาติหน้าหรือชาติไหน

ทำชาตินี้ได้รับผลในชาตินี้ ตายเป็นผีต้องไปใช้หนี้กรรมชั่วในนรกอีกต่อหนึ่ง..น่ากลัวไหม..?

อ.อิทธิเวท

“สารบัญ”

อึ้งคำ ผู้กตัญญู	๕
คบเพื่อนไม่ดี	๑๗
นี่แหละกรรมเวร	๓๗
กรรมของคนนับถือผี	๔๕
ข้าไม่ผิด...?	๖๑
โจรใจบาป	๗๑
ไฟนรกเผาคนบาป	๘๕
ชีวิตของคนโลก	๑๐๑

A black and white photograph of a sunlit forest path. The sun is shining from the upper right, creating a strong lens flare and illuminating the path and the surrounding trees. The path leads into the distance, flanked by dense foliage. In the background, there are mountains or hills under a clear sky.

เมื่อกรรม...ได้ล่า

อ.อิทธิเวช

“ อีนังคำ ผู้ ก ตั ญ ญ ”

ผมขึ้นหัวเรื่องว่า “อีนังคำ ผู้กตัญญู” คงพากันสงสัยแล้วละสิคือ
อะไรกันแน่...! ครั้นทุกอย่างมันจะต้องมีเหตุจึงจะมีผลตามมา เรื่อง
นี้ก็เช่นกันหากผมผู้เขียนจะเปิดเผยให้รู้เลยมันก็ไม่ตื่นเต้นนะซีครับ
รับรองเรื่องนี้หากคนจิตใจอ่อนไหวก็คงได้หลั่งน้ำตากันบ้างล่ะ

และนี่เป็นเรื่องจริงที่ได้เกิดขึ้นแล้วเมื่อไม่นานมานี้เอง...เรื่องมีอยู่
ว่า ผมได้ไปเยี่ยมเพื่อนที่จังหวัดปทุมธานี แถวๆ คลองสี่ต่อนั้นเฟิงจะ
บ่ายโมง ผมกับเพื่อนคนนี้ได้เจอกันมาเกือบสิบปีเพราะต่างคนต่าง
ทำงานหาเลี้ยงครอบครัว

แม้อายุของเราสองคนจะเกือบหกสิบปีแล้วแต่ดูยังหนุ่มขบถซึ่ง
ได้สบาย ครั้นเราดีอกดีใจที่ได้พบกันพอเห็นหน้าจึงโหมเข้ากอดกันด้วย
ความดีใจ จากนั้นเขาก็แนะนำให้รู้จักครอบครัวคือลูกและเมีย ผมนั่งคุย
อยู่กับเพื่อนได้ครู่หนึ่งเขาก็ขอตัวไปอาบน้ำแต่งตัว พร้อมกับสั่งผู้เป็นเมีย
ให้หาน้ำดื่มและผลไม้มาต้อนรับด้วยไมตรี

ขณะที่เมียเพื่อนกำลังเข้าครัวถูกลูกจอบหาผลไม้และนำมาให้ผมดื่ม และรับประทานผลไม้ไปพลางๆ ก่อน ขณะเดียวกันผมก็มองไปเห็นภาพหมาดำตัวหนึ่ง ลักษณะเป็นหมาไทยมิได้นำรักน่าซึ้งอะไรนักหรอกก็หมาไทยธรรมดาเนี่ยแหละมีขนาด ๑๒ นิ้วแขนงไว้ข้างฝาห้องรับแขก

ผมก็สงสัยขึ้นมาทันทีว่าหมาดำตัวนี้มีความสำคัญอย่างไรถึงขนาดเอารูปภาพของมันมาแขวนโชว์ไว้ที่ห้องรับแขก พออ่านได้ภาพที่เขียนยกย่องไว้ดังนี้

**“ดำเป็นยอดกตัญญู มั่นพลีชีพเพื่อช่วยชีวิตเราไว้
จะไม่มีวันลืมดำตลอดชีวิตของเรา ในบุญคุณของดำ”**

ข้างล่างมีลายเซ็นของผู้เขียนว่า..พรรณณี

จะไม่ให้แปลกใจสงสัยอย่างไร..ไอ้ดำตัวนี้มีความกตัญญูรู้คุณผู้ที่ชื่อพรรณณีคนนี้อย่างไร ใจของผมอยากจะรู้ประวัติความเป็นมาของหมาดำตัวนี้ขึ้นมาแล้วจึงอดถามเพื่อนของผมที่กำลังแต่งตัวอยู่ในห้องไม่ได้ จึงตะโกนถามเสียงดัง

“วินัยไอ้ดำตัวที่นายเอาภาพของมันมาติดไว้ข้างฝาในห้องรับแขก ทำยังกับว่าเป็นรูปภาพของผู้มีเกียรติมันมีความสำคัญอะไรนักหนา ถึงขนาดเขียนยกย่องอย่างเลิศเลอปานนี้ นายช่วยเล่าเรื่องราวของไอ้ดำให้ฟังหน่อยซิวะ ”

เพื่อนของผมมันหัวเราะเสียงดังพร้อมกับเล่าว่า....มีอยู่วันหนึ่งขณะที่ผมนั่งทำงาน (เขียนต้นฉบับส่งโรงพิมพ์) ภายในบ้านซึ่งมีบริเวณรื้อรอบขอบชิดพลันก็ได้ยินเสียงหมามันคำรามขู่กันและกันอยู่หน้าประตูบ้านสามสี่ตัวจากขู่ก็กลายเป็นเสียงพัดกันอย่างซูลมุนก่อกวนสมาธิไม่น้อย